

ираща изъ разни страни на града да нази тишината, за да неставатъ несъгласия и подигравки па двѣтѣ страни между българи и турци. Разглѣдва се зданието на управление то; но не се турна още никакво распореждание. Въ този денъ пристигатъ още български войски отъ опълчение то изъ Казанлѣкъ, става пакъ ново посрѣщане съ клепала и черковно блѣскаво приемане, а слѣдъ тѣхъ дохаждатъ Лайтемберскиятъ князове Евгений и Николай Максимилиановичи, може би и Генералъ Гурко които слѣдъ блѣскавото имъ посрѣщане се настаниха у квартиръ въ къщите на Стама Хад. Вълчева въ Хакарджа-Махлеси. — Генералъ Гурко негоденъ повика при себѣ нѣкой по опитни между българите, които да се употребятъ за съглаѣдата? Нашите му казахи, че ще се тудатъ да му доведатъ гдѣто слѣдъ малко му прѣпорожчватъ за такива: Стойку Колевъ Зафировъ и Ганчу Чавдаровъ, които Генералътъ ги испрати съ тайна миссия да шпиониратъ турската войска въ И.-Загора. Тѣ тръгнуватъ тайно за И.-Загора и пристигатъ въ с. Кортенъ; та когато се отправили за къмъ И.-Загора, срѣщуватъ двама иона, които съ сѣти сили едвамъ могли съ криене и други срѣдства да се избавятъ, които имъ извѣстили за състоянието и числото на турската войска, щото като видѣли за невъзможно да влѣзатъ въ града, върнали се съ тѣхъ заедно въ Стара-Загора прѣдъ Генералъ Гурка, който, испитва и единъ и другите за числото и положението на турската войска, та надарява священиците съ по 5 турски пола да си купятъ дрѣхи и шапки, а горните двама съ 9 пола. Отъ страна на Черкезите, които ужъ заплашвали града съ огнѣ и грабежъ, та всичките граждани отъ малко до голѣмо били повикани на оржие, кой съ каквото ималъ, но до вечеръта не са случило нищо, и паниката ся утадожила. Въ той сѫщий денъ стана голѣмъ страхъ по между самите граждани българи.

Въ 12 й Юлий вторникъ са събиратъ на полицията по-главнитѣ Руски Генерали, Князове и офицери, гдѣто слѣдъ едно размишление за начина на управлението, което трѣбва поне привременно да са нареди, се изостави за ут-